

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ АМАНДМАНА НА ЧЛАН 20. СТАВ 1. КОНВЕНЦИЈЕ О ЕЛИМИНИСАЊУ СВИХ ОБЛИКА ДИСКРИМИНАЦИЈЕ ЖЕНА

Члан 1.

Потврђује се Амандман на члан 20. став 1. Конвенције о елиминисању свих облика дискриминације жена, одобрен Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација, у Њујорку, 22. децембра 1995. године, у оригиналу на арапском, енглеском, кинеском, руском, француском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Амандмана на члан 20. став 1. Конвенције о елиминисању свих облика дискриминације жена, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

Amendment to article 20, paragraph 1 of the Convention on Elimination of All Forms of Discrimination against Women

„The Committee shall normally meet annually in order to consider the reports submitted in accordance with article 18 of the present Convention. The duration of the meetings of the Committee shall be determined by a meeting of the States parties to the present Convention, subject to the approval of the General Assembly.”

Амандман на члан 20. став 1. Конвенције о елиминисању свих облика дискриминације жена

„Комитет се обично састаје једном годишње ради разматрања извештаја поднесених у складу са чланом 18. ове конвенције. Трајање заседања Комитета одређује се на састанку држава чланица ове конвенције, што подлеже одобрењу Генералне скупштине.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, који прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре, кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ

Конвенција о елиминисању свих облика дискриминације жена (у даљем тексту: Конвенција) је први међународноправни инструмент који на свеобухватни начин гарантује заштиту права жена, односно заштиту њихових грађанских, политичких, економских, социјалних и културних права. Конвенција је усвојена у Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација (у даљем тексту: ГС УН) 34/180) Њујорку 18. децембра 1979. године и ступила на снагу 3. септембра 1981. године. Уз Конвенцију је донет Опциони протокол, 6. октобра 1999. године у Њујорку, који је ступио на снагу 22. децембра 2000. године.

СФР Југославија је Конвенцију о елиминисању свих облика дискриминације жена ратификовала 1981. године („Службени лист СФРЈ” - Међународни уговори број 11/1981). Република Србија је, чланица Конвенције на основу сукцесорске изјаве од 2001. године, а Опционог протокола уз Конвенцију од 2002. године („Службени лист СРЈ”- Међународни уговори број 13/2002).

Конвенција, између осталог, предвиђа образовање Комитета за елиминисање дискриминације жена (у даљем тексту: Комитет) састављеног од стручњака из држава уговорница, који у раду Комитета учествују у личном својству. Према члану 20. став 1 Конвенције Комитет се обично састаје једном годишње у трајању од највише две недеље, ради разматрања извештаја поднесених у складу с чланом 18. ове конвенције. Међутим, услед обимности дневног реда, показало се да је неопходно продужити трајање заседања у циљу правовременог разматрања извештаја и спровођења осталих обавеза. У складу са тим, на осмом састанку држава чланица Конвенције, на предлог Данске, Исланда, Финске, Норвешке и Шведске, усвојен амандман на члан 20. став 1. ове конвенције (CEDAW /SP/1995/2), који је потврђен 22. децембра 1995. резолуцијом 50/202 ГС УН. Амандман ступа на снагу након што га усвоји две трећине држава уговорница Конвенције. До сада Амандман је прихватило укупно 65 држава, међу којима је двадесет земаља чланица ЕУ, док су од земаља из окружења то учиниле Словенија, Хрватска, Бугарска, Турска и Албанија.

Комитет је на 38. седници одржаној од 14. маја до 1. јуна 2007. године, поводом разматрања Иницијалног извештаја Републике Србије, у тачки 40. закључних коментара навео следеће: „Комитет подстиче државу уговорницу да у најкраћем могућем року прихвати измену члана 20. став 1. Конвенције који се односи на динамику заседања Комитета”. На питање о учињеном напретку ка прихватању овог амандмана, Република Србија је одговорила да „постоји политичка воља да се амандман на члан 20. став 1. прихвати. Његово усвајање је, међутим, успорено због чињенице да је дошло до гашења Државне заједнице Србије и Црне Горе и успостављања Републике Србије као суверене државе чије су институције у фази конституисања”.

Република Србија је тренутно у процесу припрема Другог и трећег периодичног извештаја о примени Конвенције о елиминисању свих облика

дискриминације жена, који ће бити представљен на 53. седници Комитета у октобру 2012. године. У складу са постојећом процедуром, након прелиминарног разматрања Другог и трећег периодичног извештаја, Комитет је сачинио листу додатних питања на које Република Србија треба да достави одговоре у писаној форми. Као и приликом израде Иницијалног извештаја, Комитет је поново затражио детаље о оствареном напретку ка усвајању измена и допуна члана 20, став 1. Конвенције. Будући да амандман на члан 20. став 1. Конвенције поставља основ за успешан и ефикасан рад Комитета, за шта се Република Србија активно залаже, као и да су отклоњене препреке наведене приликом припреме Иницијалног извештаја, не постоје сметње за његово што хитније усвајање.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона уређује се потврђивање Амандмана на Конвенцију о елиминацији свих облика дискриминације жена.

Члан 2. Закона садржи оригинал текста Амандмана на енглеском језику са преводом на српски језик.

Чланом 3. Закона предвиђа се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

IV ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ АМАНДМАНА

Приступање Амандману не ствара финансијске обавезе за Републику Србију те није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.